

Уставни суд Републике Српске
Краља Алфонса XIII бр. 11
78 000 Бањалука
н/р предсједника суда Церарда Селмана

Предмет: Допуна, додатна образложења и прједлози у вези иницијативе У 69/12 од 11.09.2012. године

Поштовани,

Допуњујем предметну иницијативу позивом на додатне одредбе/чланове Устава РС, али и позивом на (европску) Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту Европска конвенција), Протокол 12, која/који је саставни дио уставно-правног поретка БиХ, па сам тим и РС.

Сматрам да је Сатут СНСД (у потпуности и/или 40 члан Статута СНСД-а) у супротности и са сљедећим одредбама/члановима Устава РС и Протокола 12 Европске конвенције:

Чланом 10 Устава РС

Грађани Републике су **равноправни** у слободама, правима и дужностима, **једнаки су пред законом** и уживају исту правну заштиту без обзира на расу, пол, језик, националну припадност, вероисповест, социјално порекло, рођење, образовање, имовно стање, **политичко и друго уверење**, друштвени положај или **друго лично својство**.

Аманандман LXVII на Устав РС

Република Српска је један од два **равноправна ентитета** у Босни и Херцеговини.

Члан 1 Протокол бр. 12 уз Европску конвенцију

Општа забрана дискриминације

1. Уживање свих права одређених законом осигурати ће се **без дискриминације** на било којој основи као што је спол, раса, боја коже, језик, вјера, **политичко или друго мишљење**, национално или социјално поријекло, припадност националној мањини, имовина, рођење или **други статус**.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Устав РС је највиши правни акт РС. Устав је у исто вријеме закон. Устав РС гарантује једнакост пред закон, и једнакост пред Уставом РС, јер је Устав РС закон.

Једнакост пред законом је универзално људско право које је одређено законом/Уставом РС (чл. 10).

Статут СНСД-а није у складу са Уставом јер не садржи забрањујућу правну норму која гласи: «Предсједник странке (тј. СНСД-а) не може истовремено бити и предсједник Републике». Разлози су сљедећи:

Чланови СНСД-а, који су и грађани РС, су привилеговани у односу на остале грађане РС, који нису чланови странке СНСД, и/или који нису чланови било које странке, јер Статут СНСД-а допушта, тј. не забрањује да предсједник СНСД буде у исто вријеме предсједник СНСД.

Чланови СНСД, који су у исто вријеме грађани РС, су привилеговани у односу на оне грађане РС, који нису чланови странке СНСД, и/или који нису чланови било које странке, јер Предсједник РС, који је у исто вријеме предсједник СНСД, представља и заступа СНСД, као правно лице и политичку организацију, а самим тим имплицитно и индиректно представља и заступа политичко увјерење/мишљење грађана који су чланови СНСД-а, а не представља и не заступа политичко увјерење/мишљење оних грађана који нису чланови СНСД и/или грађана који нису чланови политичких организација, што је у супротности са чл. 10 Устава РС и чл. 1 Протокола бр. 12 Европске конвенције, која забрањује дискриминацију на основу политичког или другог мишљења или другог статуса (овај задњи облик дискриминације односи се на грађане који нису чланови нити једне политичке организације).

Предсједник СНСД, а у конкретном случају и Предсједник РС, предлаже и спроводи политику СНСД, за коју су гласали и коју су подржала само чланови СНСД, и нико више. Тако се ова група грађана ставља у привилегован положај у односу на грађане који нису чланови СНСД, што води ка неравноправности и дискриминацији ових грађана јер предсједник РС који је у исто вријеме и предсједник СНСД одговара за свој рад само једној групи грађана – члановима СНСД, што је у супротности са чл. 10 Устава РС и чл. 1 Протокола бр. 12 Европске конвенције

На претходно описани начин, грађани коју нису чланови СНСД су дискриминисани по основу политичког и другог политичког мишљења/увјерења или по неком другом статусу. Ову дискриминацију и неравноправност омогућава Статут СНСД, зато што допушта тј. не забрањује да Предсједник СНСД буде Предсједник РС.

Овакав положај грађана, који нису чланови СНСД, је у супротности са чланом 10 Устава РС и чланом 1 Протокол бр. 12 Европске конвенције Ови грађани, међу којима сам и ја, нису једнаки пред законом/Уставом РС, са грађанима који су чланови СНСД, а узрок ове појаве – неједнакости, неравноправности и дискриминације – је Статут СНСД, зато што он допушта тј. не забрањује да Предсједник СНСД буде Предсједник РС.

Република Српска није равноправна са Федерацијом Босне и Херцеговине (Аманандман LXVII на Устав РС), јер предсједници Федерације, нити актуелни, нити већина претходних, нису, нити су већински били, предсједници политичких организација. Статут СНСД, допуштајући да Предсједник СНСД буде у исто вријеме и Предсједник РС, не само да онемогућава равноправност и једнакост грађана РС и ФБиХ, већ онемогућава и равноправност самих ентитета, што је у супротности са Аманандман LXVII.

Очекујем да Уставни суд утврди моје грађанско право на недискриминацију, равноправност и једнакост, као и идентично право осталих/осталим грађана РС, а све то у односу на грађане РС који су чланови СНСД, а чији статут допушта да Предсједник СНСД буде у исто вријеме и Предсједник РС, чиме ову групу грађана ставља у привилегован положај, а остале грађане у неједнак и неравноправан и дискриминисани положај.

Са обзиром да за овај предмет влада велико интересовање јавности, а и политичких организације, од којих су неке (Српска демократска странка) већ измјениле своје статуте на начин да предсједник странке не може бити Предсједник РС, предлажем да се на ову тему организује јавна расправа. Додатни разлог за јавну расправу је став професора уставног права Правног факултета у Бањалуци Миле Дмичића који је изјавио, парафразирам: „Да би Предсједник РС можда требао размислити о оставци на мјесто Предсједника СНСД.“

Предлажем такође да се затражи мишљење од Венецијанске комисије. Према информацијама којима располажем, Венецијанска комисија је мишљења да прослављање Дана РС, на Светог Стевана, није ускладу са Уставом БиХ, а самим тим ни са Уставом РС, те да као такав овај празник тј. Закон о празницима РС, представља непоштовање Устава РС. Мишљење се образложе ставом да овај празник, тј. изабрани датум, ставља у неједнак и неравноправан положај грађане који нису Срби, тј. грађане из преостала два бе-ха конститутивна народа, што је исти правни основ (дискриминација, неједнакост, неравноправност) на који се ја позивам у допуни иницијативе У 69/12.

Мишљење/препука Венецијанске комисије би такође допринјело повећању правичности поступка, суђења, пред Уставним судом у предмету У 69/12, јер је општепозната чињеница да је шест (или пет?) од укупно девет судија Уставног суда именовано на прједлог Предсједника РС, који је у исто вријеме и Предсједник странке СНСД, а СНСД је једна од странка у предмету У 69/12.

Вјероватно сте и Ви свјесни, као бивши члан Главног одбора СНСД-а, политичке организације која је странка у поступку У 69/12, да су се у стручном дјелу јавности, али и у лаичком, појавила сумње у погледу независности и непристрасности Уставног суда РС у овоме предмету. Поред Вас у Уставном суду РС судија је Зоран Липовац и академик Снјезана Савић. Прва поменута личност је био министар у Влади РС у вријеме када је бивши Предсједник Владе РС био садашњи Предсједник РС, док је академик Снјезана Савић била савјетник садашњег Предсједника Народне скупштине РС, а он је и члан СНСД-а и члан Главног одбора СНСД-а.

Предлажем да прихватите оба моја прједлога (став Венецијанске комисије и јавна расправа), јер ће се у супротном појавити озбиљне индиције у погледу правичности суђења пред Уставним судом РС у предмету У 69/12.

Право на правично суђење је саставни дио уставно-правног поретка РС и Босне и Хереговине.

Тражим да се утврди моје грађанско право на недискриминацију у односу на чланове СНСД-а, а са позивом на описану разлику између, са једне стране Устава РС и Протокола 12 Европске конвенције, и са друге стране Статута СНСД.

Очекујем да се моје грађанско право на недискриминацију утврди у правичном суђењу пред Уставним судом РС.

Правично суђење, према мојој интерпретацији, подразумева сљедеће елементе и сљедећи редосљед радњи:

1. Прибављање става/мишљења/препоруке Венецијанске комисије,
2. Јавну расправу пред Уставним судом РС (у складу са чл. 21, 48 и 49 Закона о Уставном суду РС)
3. Уставни суд РС доноси правну, а не политичку одлуку.

Каква год била одлука Уставног суда РС, очекујем да ми се у складу са чланом 13 Европске конвенције да поука о дјелотворном правном лијеку.

У Бањалуци, 17.01.2014. године.

др Драган С. Јовић дипл. ек.
Максима Горког 17/а
78 000, Бањалука
066/120/222,
draganjovic@blic.net

Достављено:

Уставни суд РС – предсједнику Церарду Селману.